

تأثیر مدیریت دام در کنترل فرسایش در مراتع بیلارقی استان اصفهان

ذبیح‌الله اسکندری، عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان اصفهان
ستار چاووشی، عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان اصفهان

چکیده:

این تحقیق به منظور بررسی تأثیر دو وضعیت مدیریت دام در عرصه‌های قرق شده و قرق نشده در مناطق بیلارقی شهرستان فریدونشهر و داران که قطب‌های مرتعی و دامپروری استان اصفهان می‌باشند صورت پذیرفت. به این منظور جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات خاک و نمونه‌برداری از خاک مراتع منطقه از ۸۸ قرق مطالعاتی - تحقیقاتی محصور شده که بیش از ۱۵ سال از عمر آنها می‌گذشت استفاده گردید. این قرقها با کمک سازمان عشاپری جهاد سازندگی استان و دانشگاه صنعتی اصفهان احداث گردیده‌اند که عملیاتی در غالب طرحهای مرتعداری و بررسی پوشش گیاهی و شناسایی توان تولید و زیستگاه اصلی گیاهان مرتعی صورت پذیرفته است. نتایج تحقیق نشان دادند که میزان فرسایش در پلاتهای قرق شده کمترین مقدار و در پلاتهای قرق نشده که تحت چرای مفرط دام قرار داشت بیشترین مقدار فرسایش را داشت. به دلیل تشدید عوامل فرسایش خاک توسط دام (چرای مفرط) و انسان (مدیریت بهره‌برداری از مراتع) این میزان تا دو برابر افزایش یافته است. فرسایش سطحی خاک با استفاده از روش رادیو ایزوتوپ سریم ۱۳۷ اندازه‌گیری شد. همچنین به منظور تعیین عوامل محیطی از قبیل وزن مخصوص ظاهری خاک، درصد رس، سیلت، شن، مواد آلی، شیب، تاج پوشش، لاشبرگ، خاک لخت و درصد سنگ و سنگریزه در میدان فرسایش خاک نقش هر کدام از عوامل فوق مورد بررسی قرار گرفت و آثار هر کدام به وسیله

مدل آماری رگرسیون چند متغیره با نرم افزار *Statgraph* مطالعه گردید. نتایج تجزیه واریانس مدل بیشترین همبستگی را بین عوامل وزن مخصوص ظاهری خاک، درصد سیلت، شن و خاک لخت با فرسایش سطحی نشان داد ($R^2 = ۰.۹۷$) حداقل فرسایش خاک $۹/۸$ تن در هکتار در سال (پلات قرق ۴۶) و حداکثر تا ۳۲ تن در هکتار در سال (پلات قرق نشده ۷۱) برآورد شده است. در تمامی پلاتهای تحقیقاتی که تحت چرای مفرط دام بوده‌اند میزان فرسایش تقریباً دو برابر قرقها که چرا در آنها انجام نشده است می‌باشد.

واژه‌های کلیدی :

سزیم، سزیم، سزیم، قرق مرتع، فرسایش و مراعع ییلاقی.

مقدمه:

طبق آمار فائو هر ساله در حدود ۶۰۰ میلیون هکتار از اراضی جهان در اثر فرسایش، چرای بی‌رویه، آب‌ماندگی و مدیریت غلط آبیاری به بیابان تبدیل می‌شود. میزان کل فرسایش خاک در سطح جهان حدود ۲۶ میلیارد تن برآورد می‌شود که به‌طور عمده در دو قاره آفریقا و آسیا رخ می‌دهد (۴). بهره‌وری پایدار از منابع خاک به عنوان یکی از مهمترین منابع طبیعی که نقش بارز و ویژه‌ای در تولید مواد غذایی و مواد خام کشاورزی دارد در اکثر کشورها مورد توجه برنامه‌ریزان و دولتمردان قرار گرفته است. مدارک و سوابق تاریخی نشان می‌دهند که کشورهایی که با برنامه‌ریزی اصولی و درازمدت توانسته‌اند از منابع طبیعی به‌ویژه خاک به نحو مطلوب بهره‌برداری کنند به‌طور معمول در توسعه پایدار اقتصادی و اجتماعی خود نیز موفق‌تر بوده‌اند، در حالی که ملتها ای که با بهره‌بردار بی‌رویه باعث نابودی و زوال حاصلخیزی خاکها گشته‌اند که در نهایت با تنگناها و مشکلات عظیم اقتصادی و اجتماعی روبرو شده‌اند و سقوط و

اضمحلال بعضی از تمدنها بزرگ در طول تاریخ به علت فرسایش خاک و نابودی پوشش گیاهی گواه این مدعای است. طبق برآورد کلان میزان سالانه فرسایش خاک در ایران در سطح حدود یکصد میلیون هکتار حوزه‌های آبخیز کشور، ۲/۵ تا ۴ میلیارد تن تخمین زده می‌شود. این رقم معادل ۲۵ تا ۴۰ تن فرسایش خاک از هر هکتار در طول سال است که در مقایسه با ارقام جهانی ۲ الی ۵ تن در هکتار رقم بسیار بالایی است. در صورتی که ۲/۵ میلیارد تن فرسایش سالانه خاک در ایران را که رقمی محافظه‌کارانه است بپذیریم ایران با داشتن ۱/۲ درصد جمعیت بالغ بر ۱۰ درصد فرسایش جهانی را به خود اختصاص داده است این در حالی است که جمعیت ایران در سال ۱۴۰۰ هجری شمسی از مرز ۱۲۰ میلیون نفر تجاوز خواهد نمود. بنابراین امروز فرسایش خاک در جهان به عنوان خطری برای بشر و بلکه حیات ما شناخته شده و بررسی مدل‌های دقیق و جدید فرسایش خاک در این تحقیق پاسخ به این تخمین‌ها جهت تعیین استراتژی مقابله با فرسایش خاک در یک سیستم توسعه پایدار می‌باشد.

این تحقیق به منظور پاسخگویی به موارد ذیل انجام شده است.

- ۱- اندازه‌گیری فرسایش سطحی در مراتع در مناطق قرق شده و قرق نشده.
- ۲- ارزیابی و نقش سیستمهای مختلف بهره‌برداری از مراتع در ایجاد فرسایش.
- ۳- بررسی پوشش گیاهی و شناسایی توان تولید و زیستگاه اصلی گیاهان مرتوعی و نقش آن در فرسایش خاک.

مواد و روشها:

منطقه مورد مطالعه در شمال غربی استان اصفهان واقع و شامل قسمتی از بخش‌های شهرستان بویین و میاندشت و فریدون‌شهر می‌باشد. این منطقه در نقشه توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰۰ شهرکرد به شماره سری ۵۵۱ برگ، ۱۴ - ۳۹ با طول شرقی^{۴۵} و ^{۴۹} تا

۴۵' و ۵۰' عرض شمالی' ۴۵ و ۳۲۰ تا ۳۳۰ قرار دارد. منطقه مذکور در ۱۸۰ کیلومتری اصفهان و در مسیر جاده ترازیت استانهای اصفهان - لرستان قرار دارد. وضعیت فعلی استفاده از زمین، مرتع و جزء اراضی بیلاقی عشاير و کوچ رو ایل بختیاری بوده و شامل اراضی مرتفع کوهستانی و برگیز منطقه با توپوگرافی شدید می‌باشد. حداقل ارتفاع محلهای مورد تحقیق ۲۶۸۵ و حداقل آن ۲۰۸۰ متر می‌باشد.

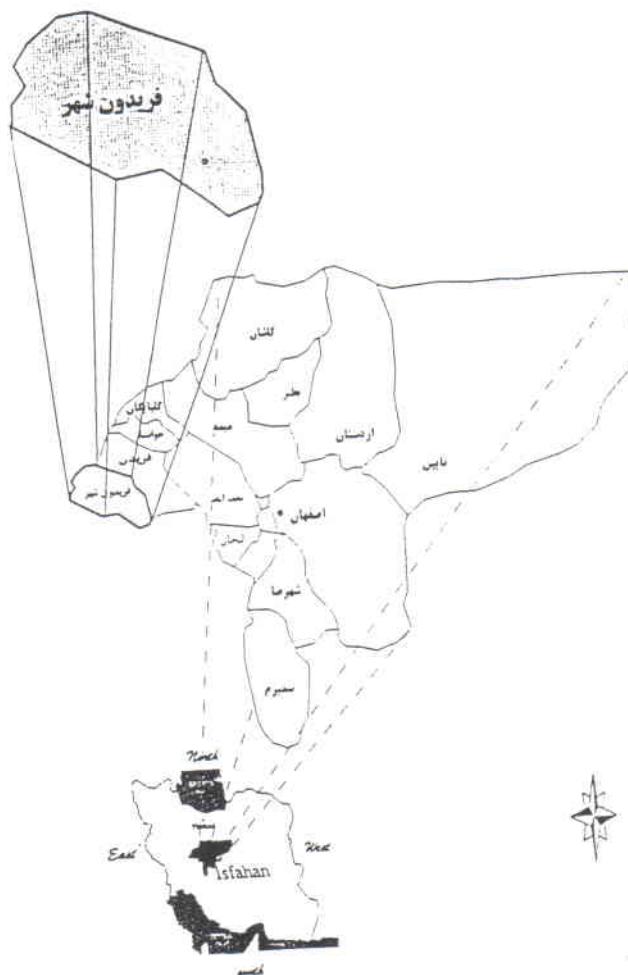
برآورده فرسایش خاک در دو سیستم مختلف بهره‌برداری از مرتع به روش سزیم ۱۳۷ در مناطق بیلاقی استان اصفهان به خصوص در شهرستان داران و فریدون‌شهر به دلیل نقشی که در تأمین آب سدهای دز و زاینده رود و تأمین علوفه دام روستاهای و عشاير کوچ رو دارند، از اهمیت ویژه‌ای برخودار می‌باشد. به لحاظ شرایط حاکم بر محیط منطقه که خاک از حاصلخیزی خوبی برخوردار می‌باشد، اعمال مدیریت مناسب در حفظ و نگهداری آن کمترین کاری خواهد بود که می‌باید برای آن در نظر گرفته شود (۱). شناخت میزان فرسایش خاک در این مناطق کمک بزرگی به نحوه مدیریت و تدبیر مورد نظر خواهد داشت. بدین منظور نمونه‌برداری از خاک مرتع منطقه برای اندازه‌گیری میزان عنصر رادیو اکتیو سزیم ۱۳۷ از ۸۸ قرق مطالعاتی - تحقیقاتی محصور شده صورت گرفت. این قرق‌ها با کمک سازمان عشايري جهادسازندگی استان و دانشگاه صنعتی اصفهان احداث گردیده‌اند و عملیاتی در غالب طرحهای مرتعداری و بررسی پوشش گیاهی و شناسایی توان تولید و زیستگاه اصلی گیاهان مرتعمی صورت پذیرفته است.

به منظور جلوگیری از اتلاف وقت و هزینه پس از تعیین مشخصات قرقها (جدول شماره ۱) ابتدا از کل قرق‌ها تعداد ۱۲ قرق به عنوان منطقه و قرق الگو و معرف انتخاب شدند. به منظور بررسی و جمع‌آوری اطلاعات پایه از جمله مطالعات فیزیوگرافی، هیدرولوژی، پوشش گیاهی صورت پذیرفت. استفاده از سزیم ۱۳۷ در بررسی فرسایش خاک به مقایسه بین مقادیر سزیم در منطقه مورد مطالعه بستگی دارد.

این مقادیر به شکل مجموع سزیم در پروفیل خاک در واحد سطح یا وزن تعریف می‌گردد، بنابراین در هنگام جمع‌آوری نمونه‌ها بایستی دو خصوصیت مهم را در نظر گرفت. ۱- سطح نمونه‌برداری ۲- عمق نمونه‌برداری (۹) بدین منظور براساس روشهای نمونه‌برداری ذکر شده نمونه‌گیری از داخل و خارج پلاتها برداشت گردید. مساحت قرق‌های محصور شده منطقه به طور عمده بیش از یک هکتار هستند، قرق‌ها توسط سیم خاردار محصور شده و توسط قربانان حفظ و حراست می‌شوند. به منظور کاهش خطای ناشی از محل نمونه‌برداری سعی گردید نمونه‌های داخل و خارج پلاتها از نظر ارتفاع و شبیه یکسان باشند تا بتوان نحوه مدیریت چرا در منطقه و قرق‌ها را مشخص کرد.

جدول شماره (۱) وضعیت فیزیوگرافی و توپوگرافی محلهای نمونه‌برداری را نشان می‌دهد. همان طور که جدول بالا نشان می‌دهد کلیه پلاتها به جز پلاتهای شاهد برروی اراضی شبیه‌دار قرار دارند. به منظور مقایسه داده‌ها در این روش پلاتهای شاهد در منطقه پیشکوه و پشتکوه موگوئی به ترتیب با شبیهای ۲ و ۴ درصد با حداقل فرسایش در نظر گرفته شد و پلاتهای مورد مطالعه برروی جهت‌های مختلف دامنه تپه‌ها و کوهها در نظر گرفته شد. ردیف ۱ الی ۶ جدول مربوط به منطقه پیشکوه و ردیف ۷ الی ۱۲ مربوط به منطقه پشتکوه می‌باشد. نقشه شماتیک شماره (۱) موقعیت جغرافیایی استان و منطقه مورد مطالعه را نشان می‌دهد (۱). منطقه پیشکوه موگوئی دارای ارتفاع بیشتری بوده و از آب و هوای سردتری برخوردار می‌باشد. نوع بارش بیشتر به صورت برف است طبق تقسیم‌بندی اقلیمی بروش دکتر کریمی (۳) دارای اقلیمی مرطوب و معتدل با زمستانهای سرد می‌باشد. منطقه پشتکوه که منتهی‌الیه مرز استان اصفهان با استان لرستان می‌باشد از آب و هوای گرمتری برخوردار بوده و بیشترین ریزش نزولات به شکل باران می‌باشد، این دو منطقه توسط رشته کوهی مرتفع به نامه شاهکوه از هم جدا شده‌اند که عامل اصلی این اختلافها می‌باشد. اقلیم منطقه

براساس روش کوپن و روش گوسن به ترتیب سرد و مدیترانه‌ای گرم و خشک می‌باشد، و براساس طبقه‌بندی دکتر کریمی نیمه‌مرطوب با زمستانهایی نیمه‌سرد می‌باشد (۱).

نقشه شماتیک شماره (۱): موقعیت جغرافیایی استان اصفهان و منطقه مورد مطالعه

جدول شماره (۱): وضعیت فیزیوگرافی محله‌ای نمونه برداری

ردیف	شماره پلاط	شیب (%)	جهت	ارتفاع از سطح دریا (متر)	توضیحات
۱	۴۶	۸	جنوب شرقی	۲۵۵۰	منطقه پیشکوه موگوئی
۲	۴۷	۳۲	جنوب شرقی	۲۵۶۰	منطقه پیشکوه موگوئی
۳	۴۹	۱۰	شمال غربی	۲۶۳۰	منطقه پیشکوه موگوئی
۴	۵۵	۲۶	شمال شرقی	۲۷۳۵	منطقه پیشکوه موگوئی
۵	۶۰	۳۵	جنوب شرقی	۲۹۸۵	منطقه پیشکوه موگوئی
۶	۶۳	۳۹	جنوب شرقی	۲۴۶۰	منطقه پیشکوه موگوئی
۷	۶۷	۴۲	شمال غربی	۲۳۸۰	منطقه پشتکوه موگوئی
۸	۷۱	۳۵	جنوب غربی	۲۰۴۵	منطقه پشتکوه موگوئی
۹	۷۵	۱۸	جنوب غربی	۲۰۱۰	منطقه پشتکوه موگوئی
۱۰	۷۷	۳۰	جنوب شرقی	۲۰۷۰	منطقه پشتکوه موگوئی
۱۱	۸۰	۳۸	جنوب شرقی	۲۲۶۰	منطقه پشتکوه موگوئی
۱۲	۸۲	۱۵	شمال غربی	۲۳۸۰	منطقه پشتکوه موگوئی
۱۳	شاهد ۱	۲	شمال غربی	۲۶۸۰	منطقه پشتکوه موگوئی
۱۴	شاهد ۲	۴	جنوب غربی	۲۰۰۰	منطقه پشتکوه موگوئی

نتایج:

پس از خاتمه بازدیدهای صحرایی از داده‌های مربوط به ارتفاع، جهت و درصد شیب محل نمونه برداری، درصد پوشش گیاهی، درصد سنگریزه سطحی، درصد لاشبرگ و درصد خاک لخت اندازه گیری به عمل آمد که نتایج آن به شرح زیر می‌باشد.

خاک:

بافت، مواد آلی و وزن مخصوص خاک از خصوصیات مهم خاک می‌باشد که در آزمایشگاه خاک‌شناسی مورد اندازه گیری قرار گرفتند. نتایج در جدول شماره (۲) آمده است.

جدول شماره (۲): نتایج خصوصیات مهم لایه سطحی خاک محل نمونه برداری

پوشش گیاهی:

پوشش گیاهی از عاملی است که در کلیه مطالعات و تحقیقات فرسایش مورد توجه قرار گرفته و یکی از عوامل مؤثر در روند فرسایش خاک و نوع استفاده از اراضی می‌باشد. بدین منظور در این تحقیق به جمع‌آوری اطلاعات مربوط به پوشش سطحی خاک، نوع و درصد هر کدام پرداخته شد. در جدول شماره (۳) یک نمونه از اطلاعات خاک، نوع آوری شده ارایه گردیده است که نتایج وضعیت پوشش سطحی خاک و نوع گونه‌های گیاهی داخل و خارج قرق‌ها در محل نمونه‌برداری را نشان می‌دهد. اطلاعات جمع‌آوری شده ارایه گردیده است که نتایج وضعیت پوشش سطحی خاک و نوع پوشش سطحی پلاتها شامل، درصد تاج پوشش، سنگ و سنگریزه، لاشبرگ و خاک لخت می‌باشد، در داخل قرق‌ها تعداد پنج و در خارج قرق نیز تعداد چهار کوادرات در نظر گرفته شد. نتایج نشان می‌دهند که خاک پلاتها در داخل قرق‌ها از پوشش خوبی برخوردار می‌باشند، به طوریکه در پلاتهای ۷۵ و ۷۷ کمتر از ۲٪ خاک لخت بوده و خاک دارای پوشش سطحی خوبی می‌باشد. در بعضی از پلاتها نیز حدود ۵۰ درصد سطح پلات بدون پوشش سطحی می‌باشد. به طور کلی پوشش زمین در داخل قرقها از وضعیت بسیار مناسبتری نسبت به خارج قرقها که در معرض چرای دام قرار داردند برخوردار می‌باشند که از نظر آماری این اختلاف بسیار معنی دار است. در مورد سایر عوامل جدولهای اشاره شده بالا این رویه یکسان می‌باشد، به طوری که در اکثر موارد وضعیت پوشش سطحی خاک در داخل قرقها به ویژه پوشش گیاهی چند ساله بهتر از خارج قرقها می‌باشد.

فرسایش خاک:

براساس نتایج جدول شماره (۴) که میزان عنصر فعال سزیم ۱۳۷ را در لایه‌های مختلف نمونه‌های خاک در دو وضعیت قرق و چرا نشان می‌دهد، در هر دو وضعیت روند کاهش میزان اکتیویته سزیم ۱۳۷ با افزایش عمق خاک دیده می‌شود. به طور عموم

جدول شماره (۳): تابیج وضعیت پوشش سطحی خاک در محل نمونه برداری پلاٹ ۶۳

نمونه برداری در خارج از قرق

نمونه برداری در داخل قرق	نام گونه گیاهی	تاج پوشش٪	لایبرگ٪	خاک لخت٪	سنگ و سنگریزه٪	سنگ و سنگریزه٪	نمونه برداری در خارج از قرق
در صد تاج پوشش هر یک از گونهها	در صد تاج پوشش هر یک از گونهها	۱۷	۲۲	۱۸	۱۷	۵۸	۲۰
در صد تاج پوشش هر یک از گونهها	در صد تاج پوشش هر یک از گونهها	۱۴	۶	۱۶	۱۴	۰	۷

تاج پوشش٪	نام گونه گیاهی	تاج پوشش٪	ردیف	تاج پوشش٪	نام گونه گیاهی	تاج پوشش٪	ردیف
۷	<i>Ferula</i>	۱	۲۰/۶	۱	<i>Ferula</i>	۱	۲۷/۳
۸/۴	<i>Agropyron</i>	۲	۸/۳	۲	<i>Agropyron</i>	۲	۲/۳
۱/۹	<i>Annual forb</i>	۳	۷/۷	۳	<i>Gypsophila</i>	۳	۱/۹
			۲/۷	۴	<i>Scorzonera</i>	۴	
			۲/۲	۰	<i>Annual grass</i>	۰	
			۲/۱	۱	<i>Annual forb</i>	۱	

*قابل توجه اینکه گونه گیاهانی که کمتر از یک درصد سطح پلاٹ را می بیشانند ذکر نگردیده است.

بیشترین میزان سزیم در لایه اولیه خاک در عمق سطحی صفر تا ۲/۵ سانتیمتری می‌باشد اگر اینکه خاک تحت شرایط محیطی یا با دخالت انسان یا به وسیله دام تخریب شده باشد. از آنجائیکه هر پلات در شرایط متفاوتی با سایر پلاتها قرار دارد که در جدولهای قبلی ارایه گردیده است، میزان تجمع سزیم ۱۳۷ نیز متفاوت بوده و بنابراین نتایج تنها در همان محل قابل مقایسه می‌باشد. جایی که داخل و خارج قرق تنها در نوع مدیریت که یکی قرق چندین ساله و دیگری مرتع تحت چرا می‌باشد متفاوت است. کمترین میزان سزیم ۱۳۷ در جمع چهار عمق خاک اندازه‌گیری شده مربوط به خارج قرق (پلات شماره ۷۱) است که نشان‌دهنده تلفات بالای خاک و بیشترین آن مربوط به داخل قرق (پلات شماره ۶۰) که نشان‌دهنده کمترین تلفات خاک در بین مکانهای مورد تحقیق می‌باشد. در بسیاری از موارد میزان سزیم ۱۳۷ در پلاتهای تحت قرق به مراتب بیشتر از پلاتهای تحت چرا می‌باشد که نشان‌دهنده فرسایش کمتر در این پلاتها است. در بین کلیه پلاتهای طرح بیشترین میزان سزیم ۱۳۷ مربوط به پلات (۶۰) داخل قرق واقع در دره تنگ دزدان از منطقه پیشکوه موگوئی برابر ۱۲۷۵/۴ بکرل بر کیلوگرم می‌باشد. این میزان بالا، در عمقهای پایین خاک نیز دیده شد. در بیرون قرق که تحت چرای بی‌رویه دام قرار دارند این میزان به ویژه در عمق اول و دوم نمونه‌برداری شده با کاهش زیادی مواجه شده که نشان‌دهنده فرسایش زیاد در این محل می‌باشد. همچنین براساس نتایج این جدول کمترین میزان سزیم ۱۳۷ در لایه سطحی خاک مربوط به (پلات شماره ۷۱) خارج قرق می‌باشد که برابر ۱۱۲/۹ بکرل بر کیلوگرم است. این میزان با افزایش عمق خاک تغییر کرده به طوری که روند خاصی در میزان سزیم ۱۳۷ با عمق خاک دیده نمی‌شود. این پدیده، به ویژه مناطقی که خاک سطحی به هم ریخته و خاک توسط عوامل مختلف تحت تأثیر قرار داشته است نیز دیده می‌شود.

جدول شماره (۴): نتایج اکتیویته سزیم ۱۳۷ و فرسایش خاک محاسبه شده به روش زانگ

ردیف	پلات	نمونه برداری داخل قرق			نمونه برداری خارج قرق	نامه برداری محاسبه شده
		فرسایش محاسبه شده	اکتیویته	فرسایش محاسبه شده		
۱	۴۶	۰۶۰/۶	۹/۸۴	۵۵۰/۳	۲۲/۰۴	
۲	۴۷	۰۱۲/۳	۹/۶۵	۴۵۷/۹	۲۸/۰۹	
۳	۴۹	۲۹۳/۴	۱۱/۰۳	۲۷۷۲/۷	۳۰/۱۶	
۴	۵۰	۴۳۵/۷	۱۰/۳۹	۴۳۰/۶	۲۶/۸۳	
۵	۶۰	۱۲۷۵/۴	-	۴۸۵/۳	۲۱/۶۵	
۶	۶۳	۲۹۳/۳	۱۰/۰۲	۱۸۰/۵	۲۴/۵۷	
۷	۶۷	۱۲۴/۴	۱۱/۲۶	۱۴۲/۳	۲۲/۷۵	
۸	۷۱	۴۳۷/۲	۱۰/۴۶	۱۱۲/۹	۳۲/۸۵	
۹	۷۵	۷۷۱/۱	-	۴۰۱/۶	۱۶/۶	
۱۰	۷۷	۱۰۴۸/۷	-	۹۳۴/۴	۱۵/۷۶	
۱۱	۸۰	۳۱۶/۷	۱۰/۶۴	۲۶۳/۶	۲۲/۹۷	
۱۲	۸۲	۱۹۵/۵	۱۰/۹۶	۱۰۵	۲۹/۱۴	

بحث و نتیجه‌گیری:

باتوجه به نتایج به دست آمده، این روش اختلاف میزان فرسایش در سیستمهای مختلف چرا در مراتع را به خوبی نشان داده است. استفاده از روش سزیم ۱۳۷ جهت برآورد فرسایش در مراتع در سیستمهای مختلف چرا (چرای شدید و قرق) در مناطقی با قدمت ۳۰ سال توسط Lance-Jc et al (۱۹۸۶) صورت گرفته که به نتایج مشابه‌ای رسیده‌اند. در این تحقیق اراضی با شب ۲۱۴ درصد با چرای سنگین، ۲۰ درصد فرسایش خاک بیشتری نسبت به حالت قرق نشان داده است. تجزیه و تحلیل آماری

نشان می‌دهد که عواملی از جمله وزن مخصوص ظاهری خاک، درصد سیلت، درصد شن و درصد تاج پوشش گیاهی نقش اساسی در برآوردن فرسایش خاک را دارند. به نقل از کلافی در این رابطه نیز ویلکن و هبل Wilkin and Hebel (۱۹۸۲) دو محقق امریکایی در معادله تجربی خود به این نتیجه رسیدند که مجموع سزیم ۱۳۷ موجود در خاک و وزن مخصوص ظاهری آن ارتباط مستقیم با یکدیگر دارند. در بسیاری از مدل‌های پیشنهادی توسط محققین در برآوردن میزان فرسایش به روش سزیم ۱۳۷ عامل وزن خاک به عنوان یکی از عواملی که رابطه مستقیم دارد بیان شده است. وزن خاک نیز در تحقیق حاضر با سه عامل مؤثر در مدل آماری به دست آمده از جمله وزن مخصوص ظاهری، درصد سیلت و درصد شن مطابقت دارد.

پیشنهادها:

- ۱- پیشنهاد می‌شود روش تأثیر مدیریتهای مختلف بهره‌برداری از اراضی و سیستمهای مختلف چرا در هدر رفت خاک مراتع بدین روش ارزیابی و تأثیر آنها در میزان فرسایش در مناطق مختلف زراعی و غیرزراعی مورد بررسی بیشتری قرار گیرد.
- ۲- به منظور استفاده از این روش در ارزیابی فرسایش مراتع با توجه به شرایط متفاوت توپوگرافی و اقلیمی، نیاز به صرف هزینه بسیار زیادتری در جهت بالابردن تعداد نمونه برداری‌ها خواهد بود. لذا پیشنهاد می‌گردد مناطق همگن انتخاب و سپس نمونه‌برداری صورت گیرد.
- ۳- با توجه به تأثیر بسیار شدید چرای مفرط دام بر روی فرسایش و تلفات خاک مراتع بیلاقی، سازمانهای مسئول با بکارگیری سیستمهای مختلف چرای دام در مرتع، طرحهای تحقیقاتی را در این زمینه تعریف و با قبول هزینه اجرای نمایند.

۴- پیشنهاد می‌گردد مناطقی که میزان فرسایش در حد بالا می‌باشد به عنوان مناطق با اولویت در طرحهای اجرایی مدیریت آبخیزداری قرار گرفته و در جهت مهار و کنترل فرسایش اقدام گردد.

تشکر و قدردانی:

بدین وسیله از کلیه همکارانی که اینجانب را در تهیه این مقاله یاری نموده‌اند و همچنین مسؤولین مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان اصفهان که شرایط و امکانات لازم برای ارایه این مقاله را نیز فراهم نموده‌اند تشکر و قدردانی می‌نمایم.

منابع:

- ۱- اداره کل منابع طبیعی استان اصفهان، ۱۳۷۲. طرح تفصیلی اجرایی منابع طبیعی تجدیدشونده منطقه بوین و میاندشت و قسمتی از فریدون‌شهر. گزارش شماره ۱۰ ارزیابی منابع و قابلیت اراضی. انتظارات واحد مطالعات و هماهنگی، ۱۴۵ صفحه.
- ۲- فرج پور، محمدزادی، ۱۳۷۴. رابطه خاک و ژئو مورفولوژی در منطقه گدارلبک چهارمحال و بختیاری. دانشگاه صنعتی اصفهان.
- ۳- کریمی، مهدی، ۱۳۷۱. آب و هوای منطقه اصفهان. سازمان برنامه و بودجه اصفهان.
- ۴- کریمزاده، حمیدرضا، ۱۳۷۶. مدل‌های مورد استفاده در فرسایش خاک، حمل رسوب و رسوبگذاری. سمینار هیدرولوژی مناطق خشک، دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان.

- ۵- محمودی، مجتبی و م. قنادی و ج. قدوسی، ۱۳۷۶. بررسی امکان سنجی تعمیم نتایج حاصل از روش سزیم ۱۳۷ برای محاسبه فرسایش خاک در عرصه های همگن. فصلنامه پژوهش و سازندگی. شماره ۳۵، صفحه ۴۹-۵۶.
- ۶- مورگان، آر.پی.سی، ۱۹۸۶. فرسایش و حفاظت خاک. ترجمه امین علیزاده (۱۳۶۸) مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی.
- ۷- یوسف کلانی، سعید، ۱۳۷۳. اندازه گیری فرسایش سطحی با استفاده از سزیم ۱۳۷. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ۱۴۶ صفحه.
- 8- Lance, JC *et al.* 1986. Using cesium, 137 to estimate erosoin rate on rangland USA, Erosion control. 79-89.
- 9- Walling,D.E.and Quine T.A., 1990. Use of CS, 137 ti investigate patterns and rates of soil erosion on anable fields. P. 140-151. In: (Boardman, J., O.L. Foster and J. A. Dearing, eds). Soil erosion in agricultural lands. John wiley and sons. Ltd.

